

DRAUDZES ORGANIZĀCIJA UN VIENOTĪBA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ef 5:23–27; Mt 20:25–28; Tit 1:9; Mt 16:19; Gal 6:1, 2; Mt 28:18–20.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet tā lai nav starp jums. Kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu kalps. Un, kas jūsu vidū grib būt pirmais, tas lai ir jūsu vergs” (Mt 20:26, 27).

Mēs kā septītās dienas adventisti esam protestantu kristieši, kas ticam, ka glābšana ir tikai ticībā tam, ko Jēzus Kristus ir paveicis cilvēces labā. Mums nav vajadzīga draudze vai draudzes hierarhija, lai gūtu labumu no tā, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā. To, ko mēs gūstam no Kristus, mēs gūstam tiešā veidā no Viņa kā mūsu Vietnieka pie krusta un kā mūsu Augstā Priestera Debesu svētnīcā.

Neskatoties uz to, draudze ir Dieva radīta, un Dievs to ir nolīcis šeit mūsu dēļ, nevis kā glābšanas līdzekli, bet kā transporta līdzekli, lai palīdzētu mums izteikt un padarīt redzamu šo glābšanu pasaulei. Draudze ir organizācija, ko Jēzus ir radījis evaņģēlija izplatīšanai pasaulē. Organizācija ir svarīga, jo tā nostabilizē un padara spējīgu draudzes misiju. Bez draudzes organizācijas Jēzus glābjošā vēsts nevarētu tik efektīvi tikt nodota citiem. Draudzes vadītāji arī ir svarīgi, lai veicinātu vienotību un atklātu Jēzu.

Šajā nedēļā mēs pētīsim, kāpēc draudzes organizācija ir svarīga misijai un kā tā var veicināt draudzes vienotību.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. decembrī.

Kristus ir draudzes galva

Kā mēs jau redzējām iepriekš šajā tēmā, Jaunās Derības draudzi aino ķermeņa metafora. Draudze ir Kristus miesa. Šī metafora netieši norāda uz vairākiem draudzes aspektiem un saistību starp Kristu un Viņa ļaudīm. Draudze kā Kristus miesa ir no Viņa atkarīga visdziļākajā savā būtībā. Viņš ir Galva (Kol 1:18, Ef 1:22) un draudzes dzīvības Avots. Bez Viņa nebūtu draudzes.

Draudze gūst savu identitāti no Kristus, jo Viņš ir tās Avots, Pamats un Izveidotājs. Tomēr draudze ir kas vairāk nekā šīs lietas, lai arī cik tās ir svarīgas mūsu identitātei. To, kas ir draudze, nosaka Kristus un Viņa Vārds, kā tas ir atklāts Rakstos. Tādējādi draudze savu identitāti un nozīmi gūst no Kristus.

Ef5:23–27 Pāvils attiecības starp Kristu un Viņa draudzi izmanto, lai ilustrētu, kāda veida attiecībām vajadzētu būt starp vīru un sievu. Kādas ir galvenās domas par attiecībām starp Kristu un Viņa draudzi?

Lai gan mēs varam vilcināties pieņemt padošanās ideju, ņemot vērā to, kā vadītāji pagājušajos gadsimtos to ir ļaunprātīgi izmantojuši, draudzei vienlīga ir jābūt pakļautai Galvai, Kristum, un tai ir jāatzīst Viņa autoritāte. Kristus kā draudzes Galvas atzīšana palīdz mums atcerēties, kam pieder mūsu galējā uzticība – Kungam un nevienam citam. Draudzei jābūt organizētai, bet šai organizācijai vienmēr ir jābūt padotai Jēzus autoritātei, patiesajam draudzes Vadītājam.

“Draudze ir celta uz Kristu, kas ir tās pamats, un tai jāpaklause Kristum, kas ir arī tās galva. Tā nedrīkst būt atkarīga no kāda cilvēka, cilvēks nedrīkst to pārvaldīt. Daudzi apgalvo, ka viņu atbildīgais pienākums draudzē piešķir tiesības noteikt, kam citiem ticēt un ko darīt. Šādu uzskatu Dievs neatbalsta. Kristus paskaidro: ‘Jūs visi esat brāļi.’ Visi ir pakļauti kārdināšanām, un visi var maldīties. Vadības ziņā mēs nevaram paļauties ne uz vienu mirstīgu būtni. Ticības Klints ir Kristus dzīvā klātbūtne draudzē. Uz to var paļauties ikviens, pat visvājākais, bet tie, kas paši iedomājas, ka ir ļoti stipri, izrādīsies pavisam vāji, ja par savu stiprumu nebūs padarījuši Kristu.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 414. lpp.)

Kā mēs mācāmies būt atkarīgi no Kristus, nevis no “mirstīgas būtnes”, ko ir tik viegli darīt?

Vadītājs kā kalps

Kopā ar mācekļiem pavadītās kalpošanas laikā Jēzus atkārtoti piedzīvoja brīžus, kad Viņu aizkaitināja alkas pēc varas, kas, kā likās, viņiem piemita. Apustuļi izrādījās norūpējušies par to, lai kļūtu par spēcīgiem vadītājiem Jēzus valstībā (Mk 9:33; Lk 9:46). Pat tad, kad mācekļi kopā ēda pēdējās vakariņas, viņu starpā nepārprotami bija jūtamas šīs kundzības un pārākuma jūtas (Lk 22:24).

Vienā šādā reizē Jēzus skaidri izteica savas domas par garīgo vadīšanu starp Viņa ļaudīm. Kādus vadības principus mēs mācāmies no Jēzus vārdiem Mt 20:25–28? Kā mēs varam atklāt šos principus savā dzīvē un īpaši savā draudzē? _____

Šajā kodolīgajā rindkopā Jēzus atklāj mums divus autoritātes modeļus. Pirmais ir romiešu ideja par autoritāti. Šajā modelī elite atrodas hierarhiski pār citiem. Elitei ir vara pieņemt lēmumus un sagaidīt pakļaušanos no tiem, kas ir zem viņiem. Jēzus skaidri atmata šo autoritātes modeli, sakot: “Bet tā lai nav starp jums!” Tā vietā Viņš mācekļiem atklāja pārsteidzošu un jaunu autoritātes modeli, kas bija pilnīgi pretējs hierarhiskajam modelim, ar ko viņi bija pazīstami.” (Darius Jankiewicz, “Serving Like Jesus: Authority in God’s Church,” *Adventist Review*, March 13, 2014, 18. lpp.)

Autoritātes koncepts, ko Jēzus atklāj šajā stāstā, ir balstīts uz diviem atslēgvārdiem: kalps (“diakonos”) un vergs (“doulos”). Bībeles tulkojumos pirmais vārds bieži tiek tulkots kā “kalpotājs”, bet otrs – kā “vergs”. Lai gan Jēzus nevēlējās atcelt visas varas struktūras, tas, ko Viņš gribēja uzsvērt, bija, ka draudzes vadītājiem vispirms ir jābūt kalpiem un Dieva ļaužu vergiem. Viņu pozīcijas nav domātas, lai īstenotu varu pār cilvēkiem vai uzkundzētos pār viņiem, vai arī lai iemantotu prestižu un reputāciju. “Kristus veidoja valstību uz citiem principiem. Viņš aicināja cilvēkus nevis uz valdīšanu, bet uz kalpošanu, lai stiprie nestu vājo nespēju. Vara, pozīcijas, talanti, izglītība noliek tās īpašnieku zem lielākas atbildības kalpot saviem līdzcilvēkiem.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 550. lpp.)

Izlasi Jāņa 13:1–20. Kādu vadītāja paraugu Jēzus atklāja Saviem mācekļiem? Ko Jēzus vēl joprojām cenšas mums iemācīt šajos pantos? Kā mēs varam atklāt šeit redzamo principu visā savā rīcībā ar citiem – gan draudzē, gan ārpus tās? _____

Sargājot draudzes vienotību

Izlasi 2Tim 2:15 un Tit 1:9. Kādi svarīgi uzdevumi saskaņā ar Pāvila padomu Timotejam un Titam ir uzticīga draudzes vadītāja un vecākā atbildība? _____

Ievēro, cik ļoti Pāvils uzsver doktrīnu un mācību šķīstumu. Tas ir svarīgi vienotībai, īpaši tāpēc, ka mēs varam teikt: mūsu mācība ir tā, kas vieno mūsu draudzi vairāk nekā jebkas cits. Kā adventistiem, kā cilvēkiem no tik dažādām sabiedrības šķirām, kultūrām un izcelsmēm, mūsu vienotība ar Kristu ir atrodamā patiesības izpratnē, ko Kristus mums ir devis. Ja mēs vairs nesaprotam šīs mācības, tad būs tikai haoss un šķelšanās, jo īpaši tuvojoties galam.

“Piesaucot Dievu un Kristu Jēzu, kas tiesās dzīvus un mirušus, un piesaucot viņa atnākšanu un viņa Valstību, es tevi mudinu: sludini Dieva vārdu, esi gatavs to darīt gan laikā, gan nelaikā, atmasko, norāj, iedrošini ar neatlaidīgu pacietību un mācīšanu. Būs laiks, kad ļaudis vairs necietīs veselīgo mācību, bet, savas iekāres dzīti, pulcinās sev tādus skolotājus, kas glaimo viņu dzirdei. Viņi novērsīs savas ausis no patiesības un pievērsīsies mītiem” (2Tim 4:1–4).

Ar šiem vārdiem Pāvils pievērs savas inspirētās domas Jēzus otrajai nākšanai un tiesas dienai. Apustulis izmanto visu Dieva doto autoritāti (sk 1Tim 1:1), lai sniegtu Timotejam šo svarīgo padomu. Pēdējo dienu kontekstā, kad viltus mācības ir pārpilnībā un vairojas morāles trūkums, Timotejam ir jāsludina Dieva Vārds. Tā ir kalpošana, uz ko viņš ir aicināts.

Daļa no Timoteja mācīšanas misijas ir pārliecināt, norāt un pierunāt. Šie darbības vārdi atgādina par Rakstos atklāto vadību (2Tim 3:16). Skaidrs, ka Timoteja darbs ir sekot, mācīt un ieviest to, ko viņš atrod Rakstos, un tas jādara ar pacietību un izturību. Skarbi un smagi rājieni reti kad vada grēcinieku pie Kristus. Ievērojot to, ko rakstīja Pāvils, un sekojot tam Svētā Gara vadībā ar vadītāja kā kalpa attieksmi, Timotejs varēja kļūt par spēcīgu vienojošu spēku draudzē.

Kādos praktiskos veidos mēs varam palīdzēt savas draudzes vadītājiem saglabāt vienotību draudzē? Kā mēs varam pārliecināties, ka vienmēr esam spēks uz vienotību, nevis uz šķelšanos un strīdiem? _____

Draudzes disciplīna

Viens no galvenajiem draudzes organizācijas uzdevumiem ir tikt galā ar disciplīnu. Tas, kā disciplīna palīdz saglabāt draudzes vienotību, reizēm ir jūtīgs jautājums, un to var viegli pārprast. No Bībeles perspektīvas skatoties, draudzes disciplīna ir balstīta uz divām svarīgām jomām: doktrīnu tīrības un draudzes dzīves un ieradumu tīrības.

Kā mēs jau redzējām, Jaunā Derība neatceļ Bībeles mācības tīrības svarīgumu, rodoties atkrišanai un viltus mācībām, īpaši gala laikā. Tas pats attiecas uz kopienas cienījamo stāvokli, sargājoties no amorāluma, negodīguma un izvirtības. Šī iemesla dēļ Raksti tiek atzīti kā “noderīgi mācībai, grēka atmaskošanai, labošanai, audzināšanai taisnīgumā” (2Tim 3:16).

Izlasī Mt 16:19 un 18:15–20. Kādus principus Jēzus deva draudzei attiecībā uz disciplīnu un to cilvēku brīdināšanu, kas bija vainīgi? _____

Bībele atbalsta disciplīnas konceptu un mūsu atbildību citam pret citu garīgajā un morālajā dzīvē. Viena no draudzes atšķirības pazīmēm ir tās svētums vai nošķirtība no pasaules. Mēs noteikti atrodam Bībelē daudzus piemērus grūtām situācijām, kas prasīja izlēmīgu rīcību no draudzes puses amorālas uzvedības gadījumā. Morāles standartiem draudzē ir jātiek saglabātiem.

Kādiem principiem šie panti māca mums sekot, risinot grūtus jautājumus draudzē? Mt 7:1–5; Gal 6:1, 2. _____

Mēs nevaram noliegt Bībeles mācību par vajadzību pēc disciplīnas draudzē. Bet ievērojiet glābjošo raksturu daudzos no šiem brīdinājumiem. Cik vien iespējams, disciplinēšanai vajadzētu būt glābjošai. Mums ir jāatceras arī, ka mēs visi esam grēcinieki un ka visiem ir vajadzīga žēlastība. Tādējādi, administrējot disciplinēšanu, mums tas ir jādara pazemībā un dedzīgi apzinoties mūsu pašu kļūdas.

Kā mēs savā rīcībā ar tiem, kas kļūdās, varam mācīties rīkoties vairāk ar glābjošu attieksmi nekā ar nosodījumu? _____

Organizācija ar misijas mērķi

Kā jau mēs redzējām visā šajā ceturksnī, mēs kā draudze esam organizēti un vienoti misijai, cilvēku aizsniegšanai. Mēs neesam vienkārši sociāls klubs līdzīgi domājošiem cilvēkiem, lai sanāktu kopā un stiprinātu cits citu tajā, kam mēs ticam (lai gan arī tas var būt svarīgi). Mēs esam savesti kopā, lai līdzdalītu pasaulei patiesību, ko mēs paši esam sākuši mīlēt.

Mt 28:18–20 Jēzus Saviem mācekļiem deva pēdējās instrukcijas par viņu misiju pasaulei.

Nosakiet atslēgvārdus Jēzus pavēlē. Ko šie vārdi ietver draudzei mūsdienās? _____

Jēzus lielais uzdevums Viņa mācekļiem ietver četrus galvenos darbības vārdus: ejiet, dariet par mācekļiem, kristijiet un māciet. Saskaņā ar grieķu gramatiku galvenais vārds šajos pantos ir “darīt par mācekļiem”, bet pārējie trīs darbības vārdi norāda, kā to var izdarīt. Cilvēki par mācekļiem kļūst tad, kad ticīgi iet pie visām tautām, lai sludinātu evaņģēliju, kristītu un mācītu ievērot Jēzus teikto.

Draudzei atsaucoties šim uzdevumam, Dieva valstība tiek paplašināta, un arvien vairāk cilvēku no visām tautām pievienojas to rindām, kas pieņem Jēzu kā Glābēju. Viņu paklausība Jēzus pavēlei tikt kristītiem un ievērot Viņa mācības rada jaunu universālu ģimeni. Kad jaunie mācekļi paši iet un dara par mācekļiem, viņi var būt pārliecināti par Jēzus klātbūtni katru dienu. Mateja evaņģēlijs sākas ar paziņojumu, ka Jēzus dzimšana ir “Dievs ar mums” (Mt 1:23), un beidzas ar apsolījumu par Jēzus pastāvīgo klātbūtni ar mums līdz Viņa otrajai nākšanai.

“Kristus neteica Saviem mācekļiem, ka viņu darbs būs viegls. [...] Viņš pārliecināja viņus, ka Viņš būs ar tiem un, ja viņi ies uz priekšu ticībā, viņi to darīs zem Visvarenā vairoga. Viņš aicināja viņus būt drosmīgiem un stipriem. Jo kāds, kas ir varenāks nekā eņģeļi, būs viņu rindās—Debesu armijas Virspavēlnieks. Viņš ir pilnībā nodrošinājis viņu darba turpinājumu un uzņēmis uz Sevi atbildību par tā veiksmi. Kamēr viņi paklausīs Viņa vārdam un strādās sadarbībā ar Viņu, viņi necietīs neveiksmi.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 29. lpp.)

Pārdomā Jēzus klātbūtnes apsolījuma nozīmi līdz Viņa otrajai nākšanai. Kā šī apsolījuma realitātei vajadzētu ietekmēt mūs, kad mēs cenšamies izpildīt uzdevumu, ko Jēzus mums ir devis? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Testimonies to Ministers and Gospel Workers” nodaļa “Individual Responsibility and Christian Unity” (485.–505. lpp.), grāmatā “Evanģēlija kalpi” nodaļa “Vienotība dažādībā” (498.–503. lpp.) un Elenas Vaitas enciklopēdijā šķirkļi “Church” un “Church Organization”.

“Labas vadīšanas principi ir attiecināmi uz visām sabiedrības formām, ieskaitot draudzi. Tomēr vadītājam draudzē ir jābūt vairāk nekā tikai vadītājam. Viņam ir jābūt arī kalpam. Pastāv acīmredzama atšķirība starp vadītāju un kalpu. Kā ir iespējams vadīt un kalpot vienlaikus? Vai vadītājs neieņem goda vietu? Vai viņš nepavēl un negaida, ka citi viņam paklausīs? Kā viņš ieņem zemāko vietu kā kalps, pieņemot pavēles un tās piepildot?”

Lai atrisinātu paradoksus, mums ir jāraugās uz Jēzu. Viņš maksimāli īstenoja vadītāja kā kalps principu. Visa Viņa dzīve bija kalpošana. Un vienlaikus Viņš bija vislielākais vadītājs, kāds pasaulē jebkad redzēts.” (G. Arthur Keough “Our Church Today: What It Is and Can Be” (Washington, D.C., and Nashville: Review and Herald, 1980), 106. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pakavējieties vairāk pie domas par vadītāju kā kalpu. Vai mēs varam atrast tam paraugus laicīgajā pasaulē? Kādus?
2. Izlasi vēlreiz Mt 20:25–28. Ko tas mums stāsta par to, kā Dievs saprot vārda “liels” nozīmi (Mt 20:26) pretstatā tam, kā šo vārdu saprot pasaule?
3. Ja viens no draudzes vadītāja uzdevumiem ir saglabāt vienotību, ko mums vajadzētu darīt, kad draudzes vadītāji kļūp, kad viņu cilvēciskums neļauj viņiem būt pilnīgam paraugam?
4. Kāpēc ir tik svarīgi, ka mēs vadām draudzi žēlastības un mīlestības garā attiecībā pret tiem, kas kļūdās? Kāpēc Mt 7:12 vienmēr vajadzētu būt svarīgākajam mūsu prātos šī procesa laikā?

KOPSAVILKUMS:

Labā draudzes organizācija ir būtiska draudzes misijai un ticīgo vienotībai. Kristus ir draudzes Galva, un draudzes vadītājiem, vadot Dieva ļaudis, ir jāseko Viņa paraugam. Vienotība tiek saglabāta, pateicoties uzticīgai Dieva Vārda mācībai un dzīvojot uzticībā šim Vārdam.